

קארל צ'אפק
מתוך "שיחות עם מסריק"

מצ'כית: פאר פרידמן

יהודים: מהם פחדתי; האמנתי שהם זקוקים לדם נוצרים והייתי נוהג לעקוף את בתיהם, ללכת ברחובות אחרים. ילדיהם רצו לשחק איתי, כי ידעתי קצת גרמנית – אבל אני לא רציתי. רק מאוחר יותר השלמתי, פחות או יותר, עם קיומם של יהודים; זה היה בבית הספר בהוסטופּץ. יצאנו פעם לטיול עם בית ספר, וכשהשתוללנו אחרי ארוחת הצהריים במסעדה ועשינו שטויות, הסתלק לנו לחצר תלמיד אחד, יהודי. מתוך סקרנות הלכתי בעקבותיו. הוא עמד שם מאחורי כנף דלת פתוחה, פניו לקיר, השתחוה והתפלל. פתאום התביישתי קצת: היהודי מתפלל ואנחנו משחקים. לא יכולתי להאמין שהוא מתפלל באותה אדיקות כמונו, ולא שוכח מהתפילה אפילו בזמן המשחקים...

אתה רואה, כל חיי הקפדתי להיות הוגן כלפי היהודים; לכן אמרו שאני בצד שלהם. מתי התגברתי בתוכי על האנטישמיות העממית? בחורי, בלב כנראה שמעולם לא; רק בראש. הרי אמי-שלי לימדה אותי את האמונות הטפלות ואת עלילות הדם.